

ML 2.5.2017 BOD „RÓZNE“ = P. FRÁTRIK

Ako prílohu e-mailovej správy , som väčšine z Vás zaslal moje podanie, ktoré som dňa 16.04. 2016 , ako **Návrh na začatie správneho konania** , dal zaregistrovať na sekretariáte primátora mesta Trnava . Ide o návrh na začatie správneho konania vo veci vyrubovania dane z nehnuteľnosti v mojom majetku , ktoré na území mesta Trnava , najmä ako súčasť svojho samostatne oploteného areálu , neoprávnene a proti mojej vôli , avšak evidentne s podporou mesta Trnava , doteraz užíva Poľnohospodárske družstvo Trnava .

Ako obyvateľ mesta s majetkom na území mesta a právom podieľať sa na samospráve mesta Trnava som , ako vlastník nehnuteľností na území mesta Trnava , doteraz prakticky odkázaný iba na to , aby som v podmienkach mesta , ktoré evidentne podporuje toto družstvo , čelil nielen skutočnosti , že toto družstvo protipravne a proti mojej vôli užíva nehnuteľnosti v mojom majetku , ale aj skutočnosti , že toto družstvo mi v dôsledku svojho neoprávneného užívania nehnuteľností v mojom majetku , najmä ako súčasti jeho samostatne oploteného areálu , trvale bráni v prístupe nielen na predmetné nehnuteľnosti (*pozemky*) , ale aj na ďalšie nehnuteľnosti v mojom majetku (*pozemky, stavby*) v predmetnej lokalite priamo susediace práve s tými nehnuteľnosťami v mojom majetku , ktoré družstvo protipravne a proti mojej vôli užíva ako súčasť svojho samostatne oploteného areálu .

Naviac , skôr než o protipravnosť užívania nehnuteľnosti v mojom majetku , ktoré družstvo užíva bez akýchkoľvek úžitkov z toho mne , ako ich vlastníkovi plynúcich , ide v tejto súvislosti najmä o to , že práve ja , ako vlastník predmetných nehnuteľností , som mestom , ako podporovateľom družstva , opakovane zaťažovaný daňou z týchto nehnuteľností . Teda i napriek skutočnosti , že takéto zdaňovanie , ako zdaňovanie na základe príslušného VZN mesta Trnava , je v rozpore tak s Ústavou Slovenskej republiky , ako aj s príslušným ustanovením zákona č . **369/1990 Zb . o obecnom zriadení** , ktorým sa súčasne vylučuje aj legitímnosť predmetného VZN mesta Trnava .

V *post scripte* predmetnej e-mailovej správy totiž nie náhodou citujem právnu zásadu „*Lex superior derogat legi inferiori*“ , podľa ktorej má predpis vyšej právnej sily prednosť pred predpisom nižzej právnej sily , čo v praxi znamená , nielen to , že ústava má prednosť pred zákonom , resp . zákon má prednosť pred vyhláškou , ale aj to , že zákon má prednosť pred akýmkoľvek všeobecne záväzným nariadením obce alebo mesta .

Ak teda berieme v úvahu , že zákon a ústava zahŕňajú predpisy vyšej právnej sily než akékoľvek všeobecne záväzné nariadenie obce alebo mesta , v aplikovaní predmetného nariadenia nemožno v žiadnom prípade obísť najmä **ust . § 6 ods . 2 (Všeobecne záväzné nariadenie)** zákona č . **369/1990 Zb . o obecnom zriadení** , ktoré predikuje , že takéto nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky .

Teda na skutočnosť , že predmetné VZN mesta Trnava v danom prípade v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky je , poukazuje nielen neoprávnené užívania nehnuteľností v mojom majetku cudzou osobou , identifikovateľou ako Poľnohospodárske družstvo Trnava (*vid' . ust . § 215 /Neoprávnené užívanie cudzej veci/ Trestného zákona*) , ale v neposlednom rade aj porušovanie môjho základného práva na slobodné užívanie môjho majetku podľa **Čl . 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd** , Slovenskou republikou deklarovaného podľa čl . 7 Ústavy Slovenskej republiky .

Naviac , doterajšiu povahu nakladania družstva s nehnuteľnosťami v mojom majetku , je dôvodné zvažovať už v súvislosti s jeho , väčšine z Vás už určite známym podaním , ktorým mi toto družstvo dňa 30. 10. 2013 , v reakcii na môj zákaz užívania nehnuteľností v mojom majetku a na moju výzvu na vypratanie týchto nehnuteľností , vzápäť odpovedalo preukázateľne urážlivou výzvou , aby som sa dostavil k uzavretiu nájomných zmlúv k pozemkom , ktoré bude , údajne nepochybne , užívať nadalej i napriek môjmu nesúhlasu . Teda s následne o to odvážnejším tvrdením , že ide hlavne o pozemky , nachádzajúce sa v jeho areáli , ktorý je ohraničený oplotením , ktoré nie je možné narušiť , čo údajne vyplýva aj z **uznesenia MZ mesta Trnava č . 593** .

Je teda zrejmé , že povahu správania sa družstva , ako cudzej osoby na nehnuteľnostiach v mojom majetku , je dôvodné vnímať nielen v kontexte jeho zamerania a činnosti , ale aj jeho neskrývanej podpory zo strany mesta ako samosprávneho územného celku .

Pochopiteľne , v skúmaní dôvodov , podmieňujúcich tak hlboký dešpekt poľnohospodárskeho družstva voči obyvateľovi mesta , na ktorého území toto družstvo sídli , je nutné pripustiť , že väčšie svetlo do tejto problematiky , popri už uvedenom podaní družstva , vnáša fenomén vyše 22 ročného prenehávania 307 ha pozemkov z majetku mesta Trnava tomuto družstvu bez nájomnej zmluvy . Totiž , už samotné zdôvodňovanie mesta , že družstvo predmetné nehnuteľnosti užívalo na základe zmluvy o budúcej zmluve , ktorú v roku 1992 mesto Trnava uzavrelo s PD Trnava , Biely Kostol , je neprijateľné . Ak si teda ako obyvatelia mesta , ktoré je samosprávnym územným celkom , položíme otázku , aký význam môže mať pre mesto utajovanie nájomného vzťahu , ktorý medzi mestom Trnava a PD Trnava Biely Kostol vznikol titulom reštitučného vydania predmetných nehnuteľností , teda vzťahu , z ktorého ani jednému z týchto družstiev nevznikla povinnosť platiť mestu za užívanie tohto majetku mesta akýkoľvek nájom , máme dôvody pýtať sa , kto , akým spôsobom , a akým titulom z tohto vzťahu ťažil , resp . bral z neho úžitky vyše 22 rokov .

Pokiaľ teda berieme v úvahu nakladanie družstva s nehnuteľnosťami v mojom majetku , podľa predmetného podania družstva , teda ako nakladanie v rézii mesta , toto nutne evokuje podobnosť nakladania mesta s majetkom židovských obyvateľov v období holokaustu . Paralelne medzi takýmto nakladaním a arizáciou majetku židovských obyvateľov mesta Trnava je možné nájsť už v článku „Židovská komunita v Trnave kľúčovou dierkou II .“ , ktorý vyšiel v decembrovom a tohoročnom januárovom dvojčíle noviniek z radnice , v ktorom sa uvádza , citujem :

Z toho vidieť , že situácia sa po roku 1938 dramaticky zmenila . V meste sa začínajú najtvrdšie represálie . Fatálnym momentom bolo praktické uplatnenie nariadení tzv . Židovského kódexu , ktorý úplne marginalizoval židovskú komunitu v hospodárskom a spoločenskom živote . Židia sa stali nemajetnými a bez prostriedkov obživy , lebo tie zhľtli **zvláštne dane , arizácie** a tiež neschopnosť zamestnať sa . Od roku 1938 prebiehali arizácie nehnuteľného a neskôr aj hnuteľného majetku nútenou správou židovskej domácnosti alebo podniku .

Ako vlastník predmetných nehnuteľností mám teda za už uvedených okolností pádne dôvody zvažovať povahu užívania nehnuteľností v mojom majetku , ako nehnuteľností v nútenej správe práve tak , ako bol v období holokaustu užívaný majetok židoských občanov . Zatiaľ však

evidentne bez príslušného kódexu , ktorý možno vzápäti hravo nahradíť požiadavkou tzv . verejného záujmu , ak už nie verejného blaha .

Vyrubovanie dane z predmetných nehnuteľností je však iba vrcholom ľadovca , v ktorého identifikateľnosti má nepochybne svoje miesto aj Správa generálnej prokuratúry Slovenskej republiky , v ktorej sa už v roku 2000 uvádza , že obce alebo mestá upravili vzťahy nad rámec svojej samosprávnej pôsobnosti alebo bez príslušného splnomocnenia zákonom , súčasne sa však v tejto správe uvádza , najmä to , že najčastejšie porušenia zákonov , ale aj Ústavy Slovenskej republiky sa týkali VZN , ktoré upravovali vyrubovanie dane z nehnuteľností ...

Pochopiteľne , mohol by som v tejto súvislosti ďalej rozvádzat' , ako za daných okolností dochádza aj k porušovanie môjho ďalšieho práva , teda práva na inú právnu ochranu , zaručeného mi Slovenskou republikou podľa *Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky* i s následným zdôvodnením podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky , ktorým moje podania v predmetnej veci opakovane dopĺňam ...

Nuž čo , nie som jediný kto má dôvody konštatovať ako nedôstojne sa tu nakladá s majetkom občanov a ako nedôstojne sa k tejto problematike pristupuje v podmiekach mesta , ako samosprávneho územného celku . V tejto súvislosti má občan dokonca dôvoda pochybovať o tom , či žije v štáte Európskej Únie , ktorého hlavnými princípmi sú **proporcionalita** (*primerané zaťaženie obyvateľa*) a **subsidiarita** (*pomoc obyvateľovi*) . Avšak v duchu zásady ak sa ti zdá , že sa nemôže pohnúť z miesta vo svojich veciach , pokús sa urobiť niečo konkrétnie pre iných , by som chcel pri tejto príležitosti poukázať aj na právo občanov na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v ktoromkoľvek štáte Európskej únie .

Na dôvodnosť uplatňovania tohto práva totiž nedávno poukázala europoslankyňa Jana Žitňanská práve s tým , že podľa smernice o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej starostlivosti z roku 2011 , má v jednotlivých členských štátoch každý právo na poskytnutie zdravotníckej starostlivosti kdekoľvek v Európskej Únii .

Zdravotnú starostlosť v zahraničí , ako starostlosť , pacientmi vo všeobecnosti vyhľadávanú , uvádza táto poslankyňa najmä z dôvodu poskytovania vyššej kvality tejto starostlivosti , resp . jej nedostupnosti v domovskom štáte , ako aj dôvodmi spolupráce špecialistov na rôznych úrovniach .

Ďalej však uvádza , že o poskytovaní takejto starostlivosti je nedostatok informácií , a údajne veľkým problémom je aj odmietanie uhrádzania tzv . súvisiacich nákladov , týkajúcich sa uhrádzania bezbariérových izieb , výdavkov na osobného asistenta , či vyšších cestovných nákladov , ktoré môžu vznikať ľuďom so zdravotným postihnutím . Toto ale následne dopĺňa konštatovaním , že neuhradenie bezbariérovej izby , výdavkov na osobného asistenta , či vyšších cestovných nákladov , je nielen v rozpore so smernicou EÚ , ale aj s Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím , ku ktorému sa spolu s ďalšími krajinami EÚ zaviazalo aj Slovensko .

Pochopiteľne , záštitu nad týmto všetkým má Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou . V prípade zámeru občana , vyhladať lekársku pomoc v zahraničí , bude teda , ešte pred jeho návštuvou ordinácie lekára v zahraničí , vhodné oboznámiť sa s podmienkami poskytovania

takejto zdravotnej starostlivosti s príslušnou pobočkou Úradu nad zdravotnou starostlivosťou , ktorého sa v Trnave nachádza na Trojičnom námestí č.10 .

Na záver si však dovoľujem citovať ešte jednu zásadu rímskeho práva : „*Vigilantibus iura scripta sunt*“ čo znamená : **zákony sú spísané pre bdelých** , teda s tým , že podmienkou funkčnosti demokracie je existencia občianskej spoločnosti , ak občianska spoločnosť absentuje , demokracia funguje iba na papiera .

Ďakujem Vám za pozornosť .